

Oponentský posudek diplomové práce Terezy Čechové *Faust a úloha mýtu ve filozofii českých myslitelů: Bratránek, Masaryk, Patočka*

Diplomová práce Terezy Čechové se po roce vrací do hry. Obhajoba loni ze studijních důvodů neproběhla, přesto byly sepsány posudku a úkolem oponenta je zcela přirozeně porovnat obě verze textu (obzvláště, pokud jeho hodnocení začínalo slovy: „Práce je z mého hlediska na hranici přípustitelnosti k obhajobě.“) a posoudit, zda změny, které se v nové verzi objevují, výslednou podobu práce vylepšují, či nikoli. Na základě této komparace posléze může vyslovit svůj náhled na nově odevzdanou práci.

Díky programům na kontrolu plagiátů lze určit poměrně přesně, kolik nového nebo jiného bylo připsáno, či škrtnuto. Mohu tedy zodpovědně říci, že přibylo cca 10% textu a zároveň dle počtu znaků obou verzí usuzuji, že vymazáno nebylo téměř nic. Na obsahovou hodnotu zmíněných cca 9 normostran se zaměřím poté, co posoudím, nakolik znamenaly vyrovnání se s námitkami, jež jsem vznesl v loňském posudku.

V něm jsem uváděl následující body kritiky:

- 1) „Předně metodologicky: v čem přesně spočívá autorkou proklamované využití hermeneutické metody? (Abstrakt) Nedokáží ji v práci příliš identifikovat, působí na mě jako obširný referát značně nesouvislých témat, jež dohromady pojí jedinečnou postavu Fausta. Ale snad je na vině pouze má nedůvtipnost, proto bych u obhajoby rád slyšel, jak studentka rozumí hermeneutice a jak konkrétně ji v práci využívala.“ = v tomto ohledu autorka nedoplnila vůbec nic, a proto nadhozená otázka **trvá**.
- 2) „Velký problém mám dále s kapitolou *Zrození mýtu*. Autorka zde operuje s termíny legenda, mýtus, archetyp, aniž by je k sobě nějak vztáhla a aniž by dokázala jasně postihnout, proč je Faust spíše mýtus a nikoli legenda či archetyp ... u obhajoby bych proto rád slyšel, jak se to vůbec má se zmíněnými pojmy, jak je autorka v práci užívá a jak se vlastně zrodil faustovský mýtus (pokud je to mýtus).“ = v tomto ohledu autorka nedoplnila vůbec nic, a proto nadhozená otázka **trvá**.

- 3) „Vůbec mi připadá, že prvních 28 stran práce nenaplnuje zadání a je víceméně zbytečná.“ = v této části textu autorka vůbec nic nezměnila, a proto námitka **trvá**. U obhajoby bych rád slyšel, jak studentka chápe kapitoly 1-5 v kontextu výkladů, jež následují.
- 4) Kapitola o Masarykova je totožná s předešlou verzí; dá se to akceptovat, neboť jsem jí v zásadě vytkl pouze to, že autorka vykrádá svou vlastní bakalářskou práci.
- 5) Výhrady z kapitoly o Bratránkovi se autorka pokusila vyřešit exkursem o Hegelově vztahu k Faustovi a Goethovi. Třebaže to není řešení dostatečné, jisté zvýšení věrohodnosti svému výkladu dodala; oceňuji zejména, že studentka zohlednila u nás dostupnou relevantní sekundární literaturu.
- 6) V kapitole o Patočkovi se autorce rovněž vcelku povedlo naznačit, kudy by se ubíralo její uvažování, kdyby se byla bývala odhodlala přepsat práci od základu a nikoli ji pouze částečně, třebaže nikoli pouze kosmeticky, upřesnit a v důsledku toho rozšířit.

V zásadě všechny úpravy, resp. doplnění, jež studentka v textu provedla, svědčí o jejím potenciálu vyprodukovat kvalitní a myšlenkově zajímavý text, který by se při určité péči (především intenzivnějším konzultování) mohl ucházet o velice příznivé hodnocení.

Hodnocení:

Takto ale bohužel musím konstatovat, že provedené zásahy nemají takovou účinnost a text z mého hlediska posouvají z dřívější „hranice obhajitelnosti“ do hodnotové škály „dobrý“.

V případě excelentní obhajoby bych snad uvažoval i o lepším hodnocení.

V Neratovicích, 20. 9. 2020

Jakub Chavalka